

[Hauch.]

UNRRA's Virksomhed var blevet opfyldt, saa at man havde haft en halv Snes Procent af Midlerne til fri Raadighed, kunde UNRRA selvfølgelig være traadt til og have købt dette Kød.

I øvrigt skal jeg, idet jeg takker den højtærede Udenrigsminister for den Redegørelse, han gav ogsaa vedrørende Flygtningeproblemet, sige, at den Oplysning, den højtærede Minister fremkom med her i Dag, saa vidt jeg har forstaaet, ikke har været fremme tidligere, og den gør det ikke umiddelbart indlysende, at det har været en Opgave for UNRRA at beskæftige sig med Flygtningeproblemet her. Jeg synes, det er rigtigt, naar det ligger saaledes, at det klart og tydeligt kommer til Offentlighedens Kundskab, saa at man ikke gaar rundt med forkerte Forestillinger i saa Henseende.

Vi tiltræder med Glæde denne Overenskomst, og jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse her i det høje Lands-ting.

Foss: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale, at vi kan tiltræde dette Forslag. Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger, men kun sige nogle ganske faa Ord.

Jeg vil gerne give det ærede Medlem Hr. Hauch min fulde Tilslutning, naar han udtaler Beundring over, at de Allierede, i Særdeleshed England, paa et meget tidligt Tidspunkt havde planlagt et saadant Hjelpearbejde. Det viser, hvor vidtskuende og fremsynede Englænderne har været, og hvilken Tillid de har haft til sig selv, Egen-skaber, som vi kan takke ogsaa for vor Befrielse.

Det blev nævnt i samme Forbindelse, at vore Repræsentanter paa et meget tidligt Tidspunkt har været med i Arbejdet for denne Sag. Jeg tvivler ikke om, at dette har haft sin Betydning, men jeg vil gerne tilføje, at hvis en Indsats fra Danmarks Side i UNRRA's Arbejde skal have Betydning, saa maa Opgaven efter min Mening følges op. Det er selvfølgelig og naturligt, at vi nu ratificerer denne Overenskomst, men jeg mener, at Danmark burde yde meget mere. Vi har hørt og er nu klar over, hvorledes det staar til i store Dele af Verden. Der er her for nylig blevet talt om Igangsættelse af — og den er vel for saa vidt ogsaa paa Trappen — en frivillig Indsamling til Hjælp for det sultende Europa. Jeg synes, det er udmærket, jeg synes bare ikke, det er nok. Jeg skal ikke her komme ind paa en længere Udredning af landbrugspolitisk Art om, hvor-

ledes Danmarks Apparat kunde sættes ind til Hjælp for Europa, idet en saadan Hjælp naturligvis maa være paa længere Sigt. Det, det drejer sig om for os, er, at vi for vor Samvittigheds og vor Prestiges Skyld yder Hjælp til Europa i denne Tid, hvor Vanskelighederne staar paa, fra nu af og til næste Høst — et ganske kort Tidsrum. Der burde fra dansk Side ydes langt større Ofre, end man kan naa ad frivillig Vej; det har jeg ikke kunnet lade være med at sige i denne Forbindelse. Jeg ved, at mange i høj Grad tænker paa det, ogsaa med nogen Forundring over, at der ikke er handlet hurtigere i denne Sag. Dette vedrører selvfølgelig ikke direkte UNRRA, skønt det er et Hjelpearbejde af samme Art.

Jeg skal slutte med at sige, at den foreliggende Sag har mit Partis fulde Sympati, og den vil selvfølgelig faa mit Partis Tilslutning.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne med Tilfredshed tiltræde det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, idet jeg kan slutte mig til den af den højtærede Udenrigsminister givne Begrundelse.

Det fortjener ogsaa efter mit Partis Opfattelse i allerhøjeste Grad at fremhæves ved denne Lejlighed, at Fundamentet til denne Institution blev lagt i England i Landets aller mørkeste Stunder. Først, saa vidt vi forstaaer, i August 1940, da England i Realiteten alene maatte bære Krigens Byrder og havde sin allerhaardeste Tid, og dernæst i September 1941 — ogsaa i en svær Tid, 3 Maaneder efter Tysklands Angreb paa Rusland i en Situation, hvor Tyskerne nærmede sig Moskva og var Herrer over det meste af Europa. Det viser, som det med Rette er fremhævet fra mange Sider, store Karakteregenskaber hos Britterne og tjener dem til den allerstørste Ære, at de selv i denne Situation lagde Fundamentet til det Genopbygningsarbejde, som maatte blive Efterkrigstidens store Opgave. England har jo ogsaa senere ydet sit meget store økonomiske Bidrag til det imponerende Hjelpearbejde, det her drejer sig om, selv om den økonomiske Hovedbyrde, som naturligt er, er baaret af De forenede Stater. Det er beundringsværdigt, at Storbritannien trods det, at Landet selv har lidt saa meget og i Sandhed kun har opnaaet, som det altid med Rette fastslaas fra engelsk Side, en svært vundet Sejr, dog har ydet ikke mindre end 320 Mill. Dollars til UNRRA. De forenede Staters Indsats har selvsagt været af den allerstørste Betydning, da man har præsteret over Halvdelen af de over $2\frac{1}{2}$ Milliarder